

Frihed 2000 her vil anvende. Derfor kan vi ikke støtte forslaget.

Birthe Skaarup (DF):

Beslutningsforslaget fra Frihed 2000 om at skaffe flere organdonorer i Danmark dækker i vis grad beslutningsforslag B 47, som lige er blevet behandlet, og vi kan sagtens følge intentionerne i det her forslag, fordi det er nødvendigt også efter vores opfattelse, at der gøres en ekstra indsats med oplysning.

Ministeren er så inde på, at der allerede er gjort en masse ting, men hvad skal der så til? Så må vi jo så finde ud af, hvad der skal til for at skaffe flere donorer. Det er et kæmpeproblem.

Nu har Amtsrådsforeningen så besluttet at udsende et organdonorkort, og det er jo sådan set også nogle af de intentioner, som er indeholdt i Frihed 2000's forslag.

Som sagt er vi enige om, at der skal tages yderligere tiltag på det område, og det vil der så bl.a. gøres med det, som Amtsrådsforeningens sundhedsudvalg har besluttet skal ske.

Der er store omkostninger forbundet med at være dialysepatient, og som tidligere sagt ikke alene livskvalitetsmæssigt, men også økonomisk. Men også for de pårørende bliver der meget, meget store omkostninger i det daglige.

Men vi er positive over for forslaget, ligesom vi var for beslutningsforslag nr. B 47, selv om vi synes, der er nogle af tingene, der overlapper hinanden.

Morten Helveg Petersen (RV):

Det Radikale Venstre kan ikke støtte dette beslutningsforslag, lige så vel som vi heller ikke kunne støtte det foregående forslag. Vi ønsker ikke at ændre de nuværende regler for donation af organer og dermed heller ikke de pårørendes muligheder for at modsætte sig et familiemedlems ønske om donation af et organ.

Vi finder, lovgivningen er balanceret i dag, og det er hovedargumentet for, at vi ikke kan støtte forslaget.

Jette Gottlieb (EL):

Vores ordfører på området er stadig ikke til stede, så jeg vil fremføre, at Enhedslisten støtter beslutningsforslaget. Vi mener som tidligere sagt, at enhver har ret til at bestemme over sin egen krop også efter døden, og at det bør respekteres.

Så vil jeg tilføje, at jeg undrer mig lidt over, at man kommer med en uændret genfremsættelse,

når man rent faktisk har fået nogle argumenter i sidste års debat. Dem kunne man godt have inddraget. Når der tales om, at man skulle lave en afkrydsningsmulighed, så foreslog Enhedslisten sidste år, at man skulle have en mere fleksibel afkrydsningsmulighed forstået på den måde, at der burde være en mulighed for at vælge at give en ubetinget tilladelse eller en tilladelse betinget af, at der ikke kommer indsigelser fra nærmeste pårørende.

Det mener vi ville give anledning til en debat blandt de pårørende. Det ville give anledning til, at måske flere ville tilmelde sig, fordi mange af dem, som ikke tilmelder sig, måske netop har problemet: Hvad vil mine pårørende sige? Hvad vil mine efterladte sige? Hvordan vil de reagere?

Derfor synes vi, at det var meget passende, om man havde inddraget sådan en overvejelse, inden man bare stereotypt genfremsætter et forslag.

Men så vil jeg tilføje, at jeg har udfyldt et donorkort. Det har jeg i baglommen, og grunden til, at jeg har det i baglommen, er, fordi jeg ikke vil finde mig i at være reservedelslager, og når jeg ikke vil finde mig i at være reservedelslager, så giver jeg udtryk for det på denne her måde, at jeg opfatter, at debatten her har et fuldstændig skævt udgangspunkt.

Hvis jeg citerer en af de bemærkninger, der er kommet her i debatten: Der er mangel på organer. Nej, der er ikke. Sygdom rammer tilfældigt. Det rammer uretfærdigt. Der er ikke mangel på organer. Der er en mulighed for en helbredelse, en lykkelig helbredelse, hvis man har mulighed for at få et organ, men så længe organet er på mig, er det altså mit, og det er jeg ikke særlig tilfreds med at nogen begynder at efterstræbe. Derfor går jeg med mit donorkort i baglommen, og jeg kunne ikke drømme om at sende det ind, derfor tæller jeg heller ikke med i statistikkerne. Men hvis situationen opstår, så ved de, det vedrører, de, det rager, nemlig lægerne, at de har den mulighed, for donorkortet ligger sammen med mit sygesikringskort, og det har jeg så med min underskrift tilkendegivet, og jeg har endda et par årgange af det her donorkort liggende med datering, så folk kan se, at det ikke er et tilfældigt lune, der har overfaldet mig.

Det synes jeg i virkeligheden er den rigtige måde. Jeg synes, at udgangspunktet i det her er en fuldstændig forfejlet sundhedsopfattelse, der går ud fra organudskiftning, for reservedelsop-